

tuần tin

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM

THỨ NĂM 30-4-2015

hdgmvietnam.org

Số 23/2015

**SUY NIÊM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 3-5-2015**Chúa nhật 5 Phục sinh**

Ở lại trong Thầy

LỜI CHÚA: Ga 15, 1-8

Khi ấy, Đức Giêsu nói với các môn đệ rằng: “Thầy là cây nho thật, và Cha Thầy là người trồng nho. Cành nào gắn liền với Thầy mà không sinh hoa trái, thì Người chặt đi; còn cành nào sinh hoa trái, thì Người cắt tỉa cho nó sinh nhiều hoa trái hơn. Anh em được thanh sạch rồi nhờ lời Thầy đã nói với anh em. Hãy ở lại trong Thầy như Thầy ở lại trong anh em. Cũng như cành nho không thể tự mình sinh hoa trái, nếu không gắn liền với cây nho, anh em cũng thế, nếu không ở lại trong Thầy. Thầy là cây nho, anh em là cành. Ai ở trong Thầy và Thầy ở lại trong người ấy, thì người ấy sinh nhiều hoa trái, vì không có Thầy, anh em chẳng làm gì được. Ai không ở lại trong Thầy, thì bị quăng ra ngoài như cành nho và sẽ khô héo. Người ta nhặt lấy, quăng vào lửa cho nó cháy đi. Nếu anh em ở lại trong Thầy và lời Thầy ở lại trong anh em, thì muốn gì, anh em cứ xin. anh em sẽ được như ý. Điều làm Chúa Cha được tôn vinh là: Anh em sinh nhiều hoa trái và trở thành môn đệ của Thầy.”

SUY NIÊM

Thế giới hôm nay tiến bộ nhanh chóng về nhiều mặt: nghiên cứu sự sống trên sao Hỏa, nối mạng Internet, thành công trong phương pháp sinh sản vô tính... Tưởng như

(xem tiếp trang 2)

Đức Thánh Cha Phanxicô sẽ viếng thăm Cuba vào tháng Chín 2015

WHD (23.04.2015) – Giám đốc Phòng Báo chí Toà Thánh, cha Federico Lombardi, S.J., đã xác nhận: Đức Thánh Cha Phanxicô sẽ đến thăm Cuba trước khi ngài viếng thăm Hoa Kỳ vào tháng Chín 2015.

Trong một tuyên bố đưa ra hôm thứ Tư, cha Lombardi nói: “Tôi xin xác nhận rằng Đức Thánh Cha Phanxicô đã nhận được lời mời của chính quyền dân sự và của các giám mục Cuba; ngài đã nhận lời và quyết định sẽ đến thăm đảo quốc này trước khi đến Hoa Kỳ trong chuyến viếng thăm đã được công bố trước đây”.

Chuyến viếng thăm Cuba của Đức Thánh Cha Phanxicô là đặc biệt quan trọng trong bối cảnh vai trò của ngài trong các cuộc đàm phán ngoại giao giữa Hoa Kỳ và Cuba. Các nhà lãnh đạo của cả hai quốc gia đã công khai cảm ơn Đức Thánh Cha Phanxicô về những giúp đỡ của ngài trong các cuộc đàm phán.

Đức Thánh Cha Phanxicô là vị giáo

hoàng thứ ba đến thăm Cuba, sau Thánh giáo hoàng Gioan Phaolô II (năm 1998) và Đức nguyên giáo hoàng Bênêđictô XVI (năm 2012).

Chuyến viếng thăm của Đức Thánh Cha Phanxicô đến Cuba diễn ra trước Đại hội Thế giới các Gia đình lần thứ VIII tổ chức tại Philadelphia, Hoa Kỳ, mà ngài cũng sẽ tham dự. Trong chuyến viếng thăm Hoa Kỳ, Đức Thánh Cha cũng sẽ đến Washington, D.C. và thành phố New York.

Chi tiết về chuyến viếng thăm của Đức Thánh Cha đến Cuba chưa được công bố. ■

Tiếng Latinh có phải là ngôn ngữ chết?

WHD (28.04.2015) – Linh mục Daniel Gallagher –45 tuổi, thuộc bang Michigan, Hoa Kỳ– điều hành Văn phòng Toà Thánh về tiếng Latinh nói rằng Latinh sẽ là một ngôn ngữ chết nếu Giáo hội đã không tồn tại.

Ai giỏi tiếng Latinh nhất? “Đó là Đức nguyên giáo hoàng Bênêđictô. Ngài nói tiếng Latinh trôi chảy và hoàn hảo”. Còn Đức giáo hoàng Phanxicô thì sao? “Bảo rằng ngài không thích tiếng Latinh thì không đúng, trái lại

ngài hiểu rõ tiếng Latinh và còn sửa tiếng Latinh nữa, nhưng ngài ít dùng ngôn ngữ này”. Đó là nhận định của cha Daniel Gallagher, người chịu trách nhiệm dịch các dòng tweet của Đức Thánh Cha sang ngôn ngữ của Cicero.

Cùng với sáu linh mục khác, cha Gallagher phụ trách Văn phòng Toà Thánh về tiếng Latinh thuộc Phủ Quốc vụ khanh Tòa Thánh. Đây là văn phòng duy nhất trên thế giới mà các nhân viên nói chuyện với nhau bằng tiếng Latinh. Cha Gallagher cho biết, trong một cuộc phỏng vấn với tờ *Famiglia Cristiana*, đây cũng là nơi viết và dịch các tài liệu của Toà Thánh sang tiếng Latinh.

Trả lời câu hỏi: tiếng Latinh có phải là một ngôn ngữ chết hay không,

(xem tiếp trang 4)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

chẳng có gì con người không làm được. Nhưng thế giới vẫn lo âu vì chất thải ở khắp nơi, môi trường sống bị hư hoại, chênh lệch giữa giàu nghèo, nạn tham nhũng ở châu Á, sự hư hỏng của các bạn trẻ. Cái vòng luẩn quẩn: ma túy, tình dục, AIDS, tội phạm dẫn đến các chết bi đát cho nhiều thanh thiếu niên. Con người đủ thông minh để tạo ra sản phẩm nhưng lại không đủ bản lãnh để làm chủ chúng, nên chúng quay trở lại làm chủ con người. Khoa học vừa giải quyết, vừa gây thêm rắc rối. Con người hôm nay bơ vơ, loay hoay, không cứu nổi mình. Thế giới bế tắc, cần đến ơn cứu độ.

Đoạn Tin Mừng mời ta nhìn lại sự cắn cối của mình, của Hội Thánh, của cả thế giới. Đức Giêsu phục sinh như cây nho, các Kitô hữu là cành. Cây và cành có cùng một sự sống, cùng một dòng nhựa. Sự sống từ cây, làm cho cành sinh trái. Cụm từ sinh hoa trái được nhắc đến 6 lần. Cụm từ ở lại trong Thầy được nhắc đến 5 lần. Không ở lại trong Thầy thì không thể sinh hoa trái. Cứ nhìn hoa trái thì biết mức độ gắn bó của cành. Có cành chỉ vờ gắn liền với cây nên không có trái. Có cành đã sinh trái, nhưng cần sinh hoa trái hơn (c.2), sinh hoa trái nhiều (c.8), sinh hoa trái bền vững (c.16). Chúng ta vẫn chưa sinh trái như lòng Chúa mong vì chúng ta không chịu để Ngài cắt tỉa.

Vinh quang của Thiên Chúa là chúng ta sinh nhiều hoa trái. Thất bại của Thiên Chúa là sự cắn cối của con người. Hoa trái là ước mơ của người trồng nho, và cũng là sự triển nở của cây và cành nho. Chẳng hề có sự xung đột giữa vinh quang Thiên Chúa và vinh quang đúng nghĩa của con người. Chỉ trong Chúa, con người mới thực sự triển nở, hạnh phúc. Một sự độc lập khờ khạo sẽ dẫn đến héo khô. Hãy ở lại trong Thầy như Thầy ở lại trong anh em. Một lời mời gọi gần như là một lời nài van. Sự ở lại chỉ hoàn hảo khi có đủ hai chiều. Con người mãi mãi có tự do khước từ nguồn sống. Ở lại trong Chúa không phải là lời nói văn chương. Để ở lại cần phải trả giá. Muốn được hưởng nguồn sống của Đấng Phục Sinh, ta cũng phải chia sẻ thập giá của Ngài.

(xem tiếp trang 3)

Diễn đàn Học sinh (Sân Chư dân) lần thứ ba: “Thành phố, Babel hay Jerusalem?”

WHD (28.04.2015) – Ngày thứ Hai 27-04-2015, “Diễn đàn Học Sinh” lần thứ ba đã diễn ra tại MAXXI (Bảo tàng Nghệ thuật Quốc gia Italia) thế kỷ XXI. Sáng kiến tổ chức Diễn đàn này nằm trong chương trình hợp tác của “Sân Chư dân” và Bộ Giáo dục và Nghiên cứu của Italia, dành cho các học sinh năm cuối bậc trung học.

Hãng tin Zenit đã có cuộc trao đổi với cha Laurent Mazas, giám đốc tổ chức “Sân Chư dân” về Diễn đàn này –với chủ đề “Thành phố, Babel hay Jerusalem?”– như sau:

– Tại sao cần có một “Diễn đàn Học Sinh” của “Sân Chư dân” ?

– Từ lâu một giáo sư dạy môn tôn giáo học của một trường trung học công lập lớn ở Roma đã xin tôi quan tâm đến người trẻ và cho họ cơ hội suy tư về những chủ đề lớn của cuộc sống theo tinh thần của “Sân Chư dân”, điều mà chính bản thân ông đã trải nghiệm trong lớp học của mình với một số học sinh không tin nhưng lại quan tâm đến các lớp học về tôn giáo. Điều này nhằm cung cấp hành trang văn hóa cho học sinh để họ đối diện với tương lai, khởi đi từ các cuộc trao đổi này - là nơi họ có thể đặt câu hỏi với các nhân vật thuộc nhiều niềm tin khác nhau và chuyên môn khác nhau.

– Đây là lần thứ ba diễn đàn này được tổ chức: điều đó có nghĩa là hai lần trước đã có những kết quả tốt đẹp?

– Hai diễn đàn trước bàn về “Kinh tế và Tình Liên đới” và “Âm nhạc” đã thành công mỹ mãn. Tôi đã ngạc nhiên một cách thích thú về mức độ chuyên môn và thích hợp của các câu hỏi của các học sinh đến từ 7 hoặc 8 trường công lập của Roma. Không phải là chuyện bình thường khi thấy các học sinh trẻ “tranh luận” với một cựu Thủ tướng hay đối thoại với tay guitar của một ban nhạc tên tuổi khắp thế giới như Dire Straits.

– Xin cha giải thích chủ đề lần này: “Thành phố, Babel hay Jerusalem?”

– Việc suy tư về thành phố là cần thiết không chỉ để giúp những người trẻ mở mắt về những gì đang diễn ra ở một số vùng ngoại ô, mà còn để hiểu mối quan hệ giữa “nơi chốn” và “đền thờ”. Babel là thành phố đa văn hóa tiêu biểu nhất và là biểu tượng của

một thế giới muốn tự xây dựng mà không cần đến Thiên Chúa; Jerusalem là thành phố của Đền thờ, nhưng dù được dâng hiến để trở thành Thành phố Hoà bình, thật đáng buồn ngày nay nó lại là biểu tượng của sự chia rẽ giữa các tôn giáo và, nếu bạn nghĩ đến điều xảy ra bên trong Mộ Thánh Chúa, giữa các tôn giáo cùng dựa vào Đức Kitô.

– Việc tổ chức diễn đàn này tại MAXXI (Bảo tàng Nghệ thuật Quốc gia thế kỷ XXI) sẽ mang lại điều gì?

– Các diễn đàn của chương trình này luôn được tổ chức ở những nơi công cộng. MAXXI là một nơi mang tính biểu tượng của cuộc đối thoại giữa văn hóa và hiện đại.

– Kiến trúc, văn hóa, văn học và an ninh, đó là các lĩnh vực chuyên môn của các diễn giả: Tại sao có sự lựa chọn này?

– Các kiến trúc là điều thiết yếu để làm cho các thành phố nhân văn hơn. Có những kiến trúc sư hăng hái thay đổi không gian để tạo nên một cuộc sống chung tốt đẹp hơn. Đây cũng là điều được những người thúc đẩy cuộc đối thoại giữa các nền văn hóa trong các thành phố của chúng ta sử dụng, vì đó là nơi hội tụ làn sóng người nhập cư không ngừng từ khắp nơi trên thế giới. Tội phạm, ma túy, mafia sống được là nhờ tình trạng mất cân bằng xã hội. Kể chuyện cũng là một cách để hiểu được những mất cân đối này, và còn mở ra con đường của hy vọng. Lẽ ra chúng tôi đã có thể mời nhiều diễn viên khác của đời sống thành phố: giao thông, chính sách đô thị, chính sách văn hóa, v.v..

– Chủ đề Diễn đàn lấy cảm hứng từ những lời của Đức Thánh Cha Phanxicô: “Đẹp biết bao những thành phố vượt qua được thái độ nghi kỵ tê cứng của mình để đón nhận những người khác với mình và làm

(xem tiếp trang 3)

Một người Hồi giáo bị giết cùng với các Kitô hữu

WHD (28.04.2015) – Trong đoạn video chiếu cảnh 28 người Ethiopia bị ISIS hành quyết dã man (bằng cách chặt đầu) ở Libya được Al Furqan, bộ máy tuyên truyền của ISIS, phát tán ngày 19-04 vừa qua trên mạng internet, có một người Hồi giáo. Anh tên là Jamal Rahman, một người nhập cư, đã không được tha mạng, dù thuộc về một gia đình Hồi giáo. Anh đã tự nguyện trở thành con tin vì không muốn để người bạn Kitô hữu của anh phải chết một mình.

Câu chuyện trên được Giorgio Bernardelli thuật lại trên tờ *MissionLine*, tạp chí của Hội giáo hoàng Truyền giáo hải ngoại (PIME). Một chiến binh thuộc nhóm Shabab, phong trào Hồi giáo cực đoan của Somalia, đã xác nhận điều này, khi nói rằng “Jamal đã cải đạo sang Kitô giáo”, theo tường thuật của tờ nhật báo mạng Somaliland. Tuy nhiên PIME nghiêng về một lối giải thích khác “hợp lý hơn”, rằng anh Jamal đã tự nguyện trở thành con tin để tỏ tình liên đới với một người bạn Kitô hữu cùng đi với anh. Có lẽ anh tin rằng sự có mặt của một người Hồi giáo trong nhóm có thể cứu mạng những người khác. Nhưng điều đó đã không xảy ra: Jamal đã bị giết cùng với các Kitô hữu “như một kẻ bội giáo”.

Chọn lựa của Jamaal Rahman làm người ta nhớ lại câu chuyện của một người Hồi giáo khác là Mahmoud Al'Asali, giáo sư luật tại đại học Mosul. Mùa hè năm ngoái, ông đã “công khai chống lại việc trực xuất các Kitô hữu”. Ông cũng phải trả giá cho thái độ này bằng mạng sống của mình.

Nhận định về đoạn video dài 30 phút nói trên, Tổ chức Đoàn kết Kitô hữu

Thế giới (Christian Solidarity Worldwide – CSW) cho biết:

Con số chính xác các nạn nhân trong vụ hành quyết này không thể xác định được. Đoạn video mang tên “Khi ấy bọn chúng sẽ rõ”, chuyển từ cảnh khoảng 15 người mặc bộ đồ áo liền quần màu cam bị các tay súng đeo mặt nạ chặt đầu trên một bãi biển ở miền đông Libya, sang cảnh ở một khu vực sa mạc thuộc miền nam Libya, tại đây các thành viên ISIS ngụy trang tương tự đang hành quyết một nhóm khác cũng gồm khoảng 15 người trong bộ đồ áo liền quần màu đen bằng cách bắn vào đầu họ. Một dòng phụ đề ghi chú dành cho cả hai nhóm nạn nhân là “những kẻ thờ thánh giá thuộc giáo hội Ethiopia thù địch”.

Đoạn video này cũng cho thấy cảnh tàn phá các nhà thờ ở Syria và Iraq và lén ám giáo lý về Chúa Ba Ngôi là một hình thức phản đạo. Trước khi hành quyết, một người dẫn chuyện bịt mặt và mặc đồ đen, cảnh báo bằng tiếng Anh rằng “quốc gia của thập giá” phải theo Hồi giáo, phải nộp thuế *jizya*, nếu không sẽ phải chết. ■

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

Chính Đức Giêsu cũng được cắt tia qua khổ đau và cái chết.

Hãy đón lấy sự sống của Chúa Phục Sinh, như dòng nhựa nguyên tươi mới. Hãy đóng góp những hoa trái tốt lành cho nhân loại, để nhân loại nhận ra Cây Nho thật là Đức Kitô, và Người Trồng Nho là chính Thiên Chúa.

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu,
sống cho Chúa thật là điều khó.
Thuộc về Chúa thật là một thách
đố cho con.

Chúa đòi con cho Chúa tất cả
để chẳng có gì trong con lại
không là của Chúa.

Chúa thích lấy đi những gì con
cậy dựa
để con thực sự tựa nương vào một
mình Chúa.

Chúa thích cắt tia con khỏi
những cái rườm rà
để cây đời con sinh thêm hoa
trái.

Chúa cương quyết chinh phục con
cho đến khi con thuộc trọn về Chúa.

Xin cho con dám ra khỏi mình,
ra khỏi những bận tâm và tính
toán khôn ngoan

để sống theo những đòi hỏi bất
ngờ của Chúa,
dù phải chịu mất mát và thua thiệt.

Ước gì con cảm nghiệm được rằng
trước khi con tập sống cho Chúa
và thuộc về Chúa
thì Chúa đã sống cho con
và thuộc về con từ lâu. Amen. ■

Lm Antôn Nguyễn Cao Siêu, SJ

Diễn đàn Học sinh (Sân Chư dân) lần thứ ba...

cho sự hội nhập này trở thành một nhân tố phát triển mới! Đẹp biết bao những thành phố mà, ngay cả trong thiết kế kiến trúc của chúng, có đầy những không gian để nối kết, liên hệ và tạo thuận lợi cho sự nhìn nhận người khác!” (Tông huấn *Niềm vui Phúc Âm*, 210)...

– Những lời ấy thật mạnh mẽ: thành phố sẽ đẹp khi những người sống trong đó xử sự như những công dân, nghĩa là chia sẻ thành phố ấy với nhau. Không có tình huynh đệ thì không có tự do.

– Cha có được Bộ Giáo dục và Nghiên cứu của chính phủ Italia giúp đỡ không?

– Chúng tôi đã ký một biên bản thoả thuận với Bộ, công nhận Diễn đàn này vốn mang tính giáo dục cao qua những kiến nghị về văn hoá. Ngoài các “Diễn đàn Học sinh”, chúng tôi còn tổ chức cho tất cả các học sinh ở Italia có mong muốn, một cuộc thi quốc gia về các chủ đề của riêng chúng tôi. Chính phủ Italia không ngại đón nhận một sáng kiến văn hoá của Toà Thánh vốn không có mục đích nào khác ngoài việc giáo dục người trẻ biết gấp gỡ và lắng

nghe người khác với những khác biệt, để cùng nhau tìm kiếm chân thiện mĩ.

– Cha mong muốn điều gì sau sự kiện này?

– Sẽ là rất tốt đẹp nếu như kiểu gấp gỡ này được thực hiện trên khắp thế giới. Những người trẻ của chúng ta cần có các công cụ văn hoá để đổi mới với tương lai, và để bước vào chiều kích đối thoại này của cuộc sống. Để được như thế chúng ta phải cho họ không gian gấp gỡ và đối thoại để giáo dục họ biết trao đổi các quan điểm và chia sẻ kinh nghiệm. ■

Tiếng Latinh có phải là ngôn ngữ chết?

cha Gallagher quả quyết: “Tiếng Latinh sẽ chết nếu không có chúng tôi và nếu Giáo hội Công giáo đã không tồn tại”.

Ngay cả tác phẩm dành cho trẻ em bán chạy nhất của tác giả Jeff Kinney: *Nhật ký chú bé nhút nhát* (đã bán được hàng triệu bản trên khắp thế giới, trong đó có tiếng Việt) cũng đã được cha Gallagher dịch sang tiếng Latinh và đã được bày bán tại thành phố Bologna.

Cha nói: Các giáo viên giúp cho chúng tôi quen với suy nghĩ bằng tiếng Latinh, khám phá các từ ngữ, quy tắc, cấu trúc trong kho tàng vĩ đại của các bản văn cổ điển và các bản văn Kitô giáo, còn nếu không tìm được trong các bản văn này, chúng tôi sẽ tạo ra [các từ mới].

Cha còn nói, một ngôn ngữ cần phải có tính nhân văn (*humanitas*) và nhấn mạnh: nếu bảo tiếng Latinh là một “ngôn ngữ thánh”, nghĩa là “bất biến” là không đúng. Sở dĩ nó thánh thiêng vì người ta sử dụng nó, chứ không phải vì Thiên Chúa đã bỏ nó vào một cái hộp rồi thả từ trời xuống. Nhưng chúng ta đã làm cho nó mất đi tính thiêng từ nhiều thế kỷ nay. Theo cha, đó là một sai lầm. Tại sao? Vì Giáo hội chẳng phải của riêng ai, Giáo hội không phải của Barnaba hay của Phêrô, và tiếng Latinh tượng trưng cho tính phổ quát, tiếng Latinh không phải là tiếng mẹ đẻ của ai cả.

Mỗi quan tâm của cha là giữ cho tiếng Latinh được sống, mặc dù ngày càng ít được sử dụng trong Giáo hội. Trên thế giới chỉ có 5.000 người nói tiếng Latinh trôi chảy. Và không phải tất cả những người ấy đều là linh mục. Chỉ có khoảng 200 linh mục và một ít vị hồng y nói được tiếng Latinh.

Ngay cả Đức nguyên giáo hoàng Bênêđictô XVI là người rất giỏi tiếng Latinh, cũng đã mắc lỗi trong bài diễn văn tuyên bố từ nhiệm, một lỗi mà cho đến nay người ta vẫn còn tranh luận sôi nổi. Có người bảo rằng vì thế lời tuyên bố từ nhiệm và việc Đức hồng y Bergoglio được bầu làm giáo hoàng là không hợp lệ. Cha Gallagher mỉm cười giải thích: “Đức nguyên giáo hoàng đã nhầm khi nói: “*declaro me ministerio ... commissum rinuntiare*”; đúng ra phải là “*commissio*”; đây không phải là một lỗi nghiêm trọng và ai cũng có thể mắc lỗi này”.

Tuyên ngôn của Hội đồng Toà Thánh về Đối thoại Liên tôn

WHD (24.04.2015) / VIS

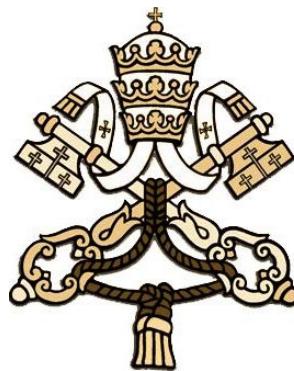
– Sáng thứ Tư 22 tháng Tư 2015, Hội đồng Toà Thánh về Đối thoại Liên tôn đã công bố Tuyên ngôn sau đây:

“Các biến cố mới xảy ra khiến nhiều người trong chúng ta đặt câu hỏi: ‘Liệu có còn chỗ cho đối thoại với người Hồi giáo hay không?’ Câu trả lời là: có, và còn hơn bao giờ hết.

Trước hết, vì đại đa số người Hồi giáo không ủng hộ các hành vi man rợ hiện nay.

Thật không may là ngày nay từ ‘tôn giáo’ thường gắn liền với từ ‘bạo lực’, đang khi các tín hữu phải chứng tỏ rằng các tôn giáo được đòi hỏi phải trở nên những sứ giả của hòa bình chứ không phải bạo lực.

Nhân danh tôn giáo để giết người không chỉ là một hành vi xúc phạm đến Thiên Chúa, mà còn là một thất bại của nhân loại. Ngày 09 tháng Giêng 2006, Đức giáo hoàng Bênêđictô XVI, khi ngỏ lời với các phái đoàn ngoại giao và nói về mối nguy hiểm của các cuộc đụng độ giữa các nền văn minh và đặc biệt là nạn khủng bố có tổ chức, đã khẳng định

rằng ‘Không thể biện minh cho hành vi tội ác như vậy, hành vi làm ô nhục chính những kẻ thực hiện nó, và lại còn cùn ghê tởm hơn khi tội ác ấy núp bóng tôn giáo, và vì thế nó kéo chân lý tinh khiết của Thiên Chúa xuống tình trạng mù quáng và đồi bại đạo đức của những kẻ khủng bố’.

Đáng tiếc là trong những ngày gần đây, chúng ta đã chứng kiến tình trạng các cộng đồng và tôn giáo trở nên cực đoan, kéo theo nguy cơ gia tăng hận thù, bạo lực, khủng bố, đồng thời sự kỳ thị người Hồi giáo và tôn giáo của họ cũng tăng thêm và trở thành điều bình thường.

Trong một bối cảnh như vậy, chúng ta được kêu gọi cung cấp đối thoại và tình huynh đệ. Các tín hữu có tiềm năng xây dựng hòa bình rất lớn, nếu chúng ta tin rằng con người được Thiên Chúa tạo dựng và nhân loại là một gia đình duy nhất; và còn hơn thế, nếu chúng ta tin –như người Kitô hữu chúng ta vẫn tin–, rằng Thiên Chúa là Tình Yêu. Vẫn cứ dấn thân đối thoại, thậm chí cả khi gặp bách hại, có thể trở thành một dấu chỉ của hy vọng. Các tín hữu không muốn áp đặt quan điểm của mình về nhân loại và lịch sử, nhưng họ tìm cách đề nghị tôn trọng những khác biệt, tự do tư tưởng và tôn giáo, bảo vệ phẩm giá con người, và yêu mến sự thật.

Chúng ta phải có can đảm xét lại phẩm chất đời sống gia đình, các phương pháp giảng dạy tôn giáo và lịch sử, và nội dung các bài giảng của chúng ta ở những nơi thờ tự. Trên hết, gia đình và trường học là điều then chốt để bảo đảm rằng thế giới ngày mai sẽ đặt nền tảng trên sự tôn trọng lẫn nhau và tình huynh đệ.

Cùng với Đức Thánh Cha Phanxicô, chúng tôi tuyên bố: ‘Bạo lực nào lấy tôn giáo để biện minh cũng đáng bị lên án mạnh mẽ, vì Đáng Toàn Năng là Chúa của sự sống và bình an. Thế giới mong đợi những ai nhận mình là người thờ phượng Thiên Chúa phải là những con người của hoà bình, những con người có khả năng sống như anh chị em, không phân biệt sắc tộc, tôn giáo, văn hoá hay tư tưởng’ (Ankara, ngày 28-11-2014). ■